

Regeringens proposition

2004/05:67

Överenskommelse mellan de nordiska länderna om
folkbokföring

Prop.
2004/05:67

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 10 februari 2005

Göran Persson

Pär Nuder
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring och antar en lag om överenskommelsen.

Överenskommelsen ersätter en tidigare överenskommelse i samma ämne från den 8 maj 1989. Den nya överenskommelsen träder i kraft den 1 januari, 1 april, 1 juli eller 1 oktober som infaller närmast efter det att tre månader har förflutit från den dag då samtliga parter har meddelat det norska utrikesdepartementet att de har godkänt överenskommelsen.

För Färöarnas och Grönlands del träder dock överenskommelsen i kraft den 1 januari, 1 april, 1 juli eller 1 oktober som infaller närmast efter det att tre månader har förflutit sedan Danmarks regering har meddelat det norska utrikesdepartementet att förutsättningarna för ikraftträdande är uppfyllda.

I propositionen föreslås dessutom smärre ändringar i folkbokföringslagen (1991:481) som föranleds av den nya överenskommelsen.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Lagförslag.....	4
2.1	Förslag till lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring	4
2.2	Förslag till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481).....	8
3	Ärendet och dess beredning.....	9
4	Överenskommelsen mellan de nordiska länderna om folkbokföring	11
5	Ändringar i folkbokföringslagen (1991:481)	14
6	Konsekvenser	15
6.1	Konsekvenser för de offentliga finanserna	15
6.2	Konsekvenser för små företag	15
7	Författningskommentarer	16
7.1	Förslaget till lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring	16
7.2	Förslaget till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481).....	16
	Utdrag ur protokoll vid regeringsammanträde den 10 februari 2005	17

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2004/05:67

Regeringen föreslår att riksdagen
dels godkänner

1. överenskommelsen den 1 november 2004 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring,

dels antar regeringens förslag till

2. lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring, och

3. lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481).

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring

Härigenom föreskrivs följande.

Den överenskommelse om folkbokföring som Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige undertecknade den 1 november 2004 skall gälla som lag här i landet. Överenskommelsen är avfattad på svenska, danska, finska, isländska och norska. Samtliga texter har samma giltighet. Den på svenska avfattade texten framgår av bilaga till denna lag. Samtliga texter skall kungöras genom publicering i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ).

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige har, för att underlätta registreringen av personer i de avtalsslutande staterna, enats om följande:

Artikel 1

1. Denna överenskommelse gäller personer som är registrerade som bosatta i en av de avtalsslutande staterna, och som har för avsikt att flytta, eller som har flyttat till en annan av dessa stater. Tidsbegränsade vistelser som varar kortare tid än 6 månader räknas normalt inte som flyttning.

2. Flyttningen omfattas inte av överenskommelsen om inte utflyttningsstaten senast tre månader efter anmäld utflyttning har mottagit underrättelse enligt artikel 2 punkt 2 tredje stycket.

Artikel 2

1. Den som flyttar från en avtalsslutande stat till en annan av dessa stater, skall inom den tidsfrist som gäller för flyttningsanmälan i denna stat, anmäla inflyttningen till behörig lokal registreringsmyndighet. Samtidigt med anmälan skall den flyttande lämna de uppgifter som krävs i inflyttningsstaten och uppvisa legitimation med dokumentation av medborgarskap (pass eller motsvarande), samt lämna uppgift om personnummer och den bostadsadress och kommun som den flyttande hade i utflyttningsstaten fram till dess flyttningen skedde.

2. Den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten avgör om en person skall registreras som bosatt i inflyttningsstaten.

Finner den lokala registreringsmyndigheten att en person skall registreras som bosatt i inflyttningsstaten, skall den flyttande registreras som bosatt och tilldelas personnummer snarast möjligt på samma sätt som gäller för personer som flyttar in från stater utanför Norden.

Samtidigt med att det har beslutats om att det skall ske en registrering eller inte i inflyttningsstaten, skall registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten underrätta personen och den centrala eller en särskilt angiven registreringsmyndighet i utflyttningsstaten.

I underrättelsen till myndigheten i utflyttningsstaten skall anges den flyttandes personnummer i utflyttningsstaten, namn, födelsedatum, kön och, om registrering har skett, inflyttningsdatum, personnummer, kommun och bostadsadress i inflyttningsstaten. Motsvarande underrättelse skall sändas om registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten senare upphäver det tidigare beslutet om registrering av inflyttning,

Finner den lokala registreringsmyndigheten skäl att anta att den som har anmält inflyttningen, skall anses bosatt på en annan plats i inflyttningsstaten, skall han hänvisas till den lokala registreringsmyndigheten på denna plats.

3. Först när underrättelse om registrering i inflyttningsstaten har mottagits, skall den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningsstaten avregistrera den som har flyttat. Som datum för utflyttningen används inflyttningsstatens registrerade inflyttningsdatum.

Artikel 3

Frågan om en person enligt denna överenskommelse skall anses som bosatt eller inte bosatt i inflyttningsstaten, avgörs enligt lagstiftningen i den staten.

Om den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningsstaten har en annan uppfattning om de faktiska förhållandena som har lagts till grund för registreringen, kan ärendet tas upp med den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten. Blir dessa inte eniga, kan utflyttningsstatens lokala registreringsmyndighet ta upp saken med statens centrala registreringsmyndighet som i sin tur kan ta upp saken med inflyttningsstatens centrala registreringsmyndighet.

Som inflyttningsstat räknas den stat som en person bosatt sig i efter inflyttning från en annan stat. Detta gäller så länge de faktiska bostadsförhållandena är de samma som då inflyttningen ägde rum.

Artikel 4

De avtalsslutande staterna förbinder sig att på förfrågan ömsesidigt lämna uppgifter om den flyttandes namn, födelsedatum, personnummer, födelseort, kön, bostadsadress, lokal registreringsmyndighet, medborgarskap, civilstånd och datum för ändring, make/makas/registrerad partners namn och födelsedatum, föräldrarnas namn och födelsedatum (för barn under 18 år), namn och födelsedatum för barn (under 18 år) och eventuellt utflyttningsdatum, samt de andra upplysningar som kan antas vara nödvändiga för bedömningen av bosättningsfrågan, och underrätta om de beslut som fattas.

Underrättelse enligt artikel 2 och svar på förfrågningar enligt denna artikel kan ske med direkt elektronisk kommunikation mellan de centrala registreringsmyndigheterna i de avtalsslutande stater som har avtalat detta.

De centrala registreringsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna är förpliktade att hålla aktuell och offentliggöra en förteckning över de lokala registreringsmyndigheterna i de respektive staterna.

Artikel 6

Överenskommelsen träder i kraft den 1 januari, 1 april, 1 juli eller 1 oktober som infaller närmast efter det att tre månader förflutit från den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det norska utrikesdepartementet att de har godkänt överenskommelsen.

För Färöarnas och Grönlands del träder överenskommelsen dock i kraft den 1 januari, 1 april, 1 juli eller 1 oktober som infaller närmast efter det att tre månader förflutit sedan Danmarks regering har notifierat det norska utrikesdepartementet att förutsättningarna är uppfyllda.

Det norska utrikesdepartementet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande.

Artikel 7

Samtidigt som denna överenskommelse träder i kraft upphävs den nordiska överenskommelsen den 8 maj 1989 om folkbokföring.

Artikel 8

En avtalsslutande stat kan i förhållande till var och en av de andra staterna säga upp överenskommelsen per den 1 januari eller 1 juli med en uppsägningstid av sex månader. Uppsägning skall ske genom skriftligt meddelande till berörd stat och det norska utrikesdepartementet. Det norska utrikesdepartementet underrättar de övriga staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll.

Artikel 9

Originaltexten till denna överenskommelse deponeras hos det norska utrikesdepartementet, som tillställer de övriga parterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Stockholm den 1 november 2004 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, som alla har lika giltighet.

2.2 Förslag till lag om ändring i folkbokföringslagen
(1991:481)

Prop. 2004/05:67

Härigenom föreskrivs i fråga om folkbokföringslagen (1991:481)
dels att 22 § skall upphöra att gälla,
dels att 40 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

40 §¹

Andra beslut av Skatteverket än som anges i 39 § får överklagas av den person vars folkbokföring beslutet gäller och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett beslut om en persons bosättning får även överklagas av en kommun som berörs av beslutet.

Ett överklagande av enskild om folkbokföring enligt 3–17 och 20–22 §§ skall ha kommit in till Skatteverket inom tre veckor från den dag den klagande fick del av beslutet. Beslut i annan fråga får överklagas av enskild utan begränsning till viss tid.

Ett överklagande av enskild om folkbokföring enligt 3–17, 20 och 21 §§ skall ha kommit in till Skatteverket inom tre veckor från den dag den klagande fick del av beslutet. Beslut i annan fråga får överklagas av enskild utan begränsning till viss tid.

Ett överklagande av det allmänna ombudet eller en kommun skall ha kommit in till Skatteverket inom tre veckor från den dag beslutet meddelades.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2003:657.

Den nu gällande överenskommelsen mellan de nordiska länderna om folkbokföring undertecknades den 8 maj 1989. Den är publicerad i Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ 1990:34) och är införlivad i svensk rätt genom lagen (1989:1007) om överenskommelse mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om folkbokföring. Lagen trädde i kraft den 1 oktober 1990 (se förordningen [1990:910] om ikraftträdande av lagen [1989:1007] om överenskommelse mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om folkbokföring).

Under år 2003 innehade Sverige ordförandeskapet i Nordiska ministerrådet. Temat för det svenska ordförandeskapet var Integration Norden.

Poul Schlüter, f.d. statsminister i Danmark, hade under det svenska ordförandeskapet i uppdrag av ministerrådet att undersöka och föreslå hur gränshinder skulle kunna undanröjas när det gäller nordbornas rörlighet inom Norden. Poul Schlüter tog i en skrivelse till statsrådet Berit Andnor, minister med ansvar bl.a. för samordning av nordiska frågor, upp problemet med att det ofta tar lång tid för personer som flyttar inom Norden att få nytt personnummer i inflyttningslandet. Han påpekade att det kan få konsekvenser bl.a. för möjligheterna att öppna bankkonto eller hyra bostad, vilket ofta förutsätter ett personnummer.

Med anledning av Poul Schlüters skrivelse tog Berit Andnor vid de nordiska samarbetsministrarnas möte den 4 mars 2003 initiativ till en arbetsgrupp bestående av representanter för de nationella myndigheterna med ansvar för personnummer.

Arbetsgruppen skulle göra en översyn av rutinerna vid respektive lands myndigheter vid anmälan om inflyttning från ett annat nordiskt land i syfte att förbättra dessa så att personnummer i normalfallet kan erhållas inom några dagar. Arbetsgruppen skulle redovisa vad den hade kommit fram till senast den 15 september 2003.

Riksskatteverket, som då var chefsmyndighet för folkbokföringsfrågor i Sverige och bl.a. tilldelade personnummer, var sammankallande i arbetsgruppen.

Arbetsgruppen redovisade sitt arbete i en rapport den 12 september 2003. I rapporten föreslogs att det på kort sikt skulle utarbetas en samordnad nordisk information om regler för internordiska flyttningar riktad till allmänheten. Vidare föreslogs att ministerrådet skulle tillsätta en ny arbetsgrupp för fortsatt arbete med en mer långsiktig och effektiv lösning på problemen samt ha i uppdrag att ta fram förslag till en ny internordisk flyttningsöverenskommelse.

Mot bakgrund av rapporten ställde de nordiska samarbetsministrarna sig under hösten 2003 bakom principen om en ändring av den nordiska överenskommelsen om folkbokföring med innebörd att information om flyttning från ett nordiskt land till ett annat skulle kunna kommuniceras direkt mellan folkbokföringskontor i utflyttnings- respektive inflyttningskommun. Arbetsgruppen fick även i uppdrag att utarbeta ett konkret förslag till en ändring av den nordiska överenskommelsen om folkbokföring i syfte att personnummer i normalfallet skall kunna erhållas senast inom loppet av några dagar genom att flyttningsinformation kommuniceras di-

rekt mellan berörda myndigheter i utflyttnings- respektive inflyttningslandet.

Resultatet av arbetsgruppens arbete är en ny överenskommelse mellan de nordiska länderna om folkbokföring som undertecknades av de avtalsslutande länderna den 1 november 2004.

I detta ärende föreslår regeringen att riksdagen skall godkänna den nya överenskommelsen mellan de nordiska länderna om folkbokföring och att den skall införlivas i svensk lagstiftning genom en lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring. Samtidigt föreslås dels att 22 § folkbokföringslagen (1991:481), som på grund av den nya överenskommelsen inte längre behövs, skall upphöra att gälla, dels en följdändring till detta i 40 § samma lag.

Lagrådet

Förslaget till lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring innehåller, vid sidan av i huvudsak administrativa föreskrifter för registreringsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna, även några föreskrifter som faller inom det område som Lagrådet skall granska. Lagförslaget har emellertid inte remitterats till Lagrådet eftersom lagförslaget i den delen endast rör den uppgiftsskyldighet som åvilar den som flyttar och är av så enkel beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Detsamma gäller i fråga om förslaget till lag om ändring i folkbokföringslagen. De föreslagna ändringarna är en direkt konsekvens av att det internordiska flyttningsbeviset har slopats.

4 Överenskommelsen mellan de nordiska länderna om folkbokföring

Prop. 2004/05:67

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner överenskommelsen den 1 november 2004 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring.

Överenskommelsen skall införlivas i svensk rätt genom en särskild lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring.

Skälen för regeringens förslag

Bakgrund

Mellan de nordiska länderna finns en överenskommelse om folkbokföring som träffades den 8 maj 1989. Syftet med överenskommelsen var att så långt det var möjligt samordna och förenkla reglerna om registrering vid flyttning mellan de nordiska länderna samt att, trots olika bosättningsregler, nå en likformig tillämpning av överenskommelsen. Detta behövde dock inte resultera i några mera omfattande ändringar i sak i förhållande till en tidigare gällande överenskommelse från år 1968.

De nordiska länderna har den 1 november 2004 undertecknat en ny överenskommelse om folkbokföring. I likhet med den äldre överenskommelsen innehåller den nya i första hand föreskrifter av administrativ art och föreskrifter om handläggningsrutiner m.m. för de myndigheter som har hand om folkbokföringsregistreringen. I överenskommelsen finns dessutom, som i den äldre, föreskrifter om åtgärder som den enskilde skall vidta vid flyttning mellan avtalsslutande stater.

Den nya överenskommelsen

Den nya överenskommelsen innebär i huvudsak följande.

Artikel 1 anger vilka personer överenskommelsen omfattar. Artikeln innehåller även en bestämmelse om vad som skall gälla vid en kortare vistelse än sex månader i en annan nordisk stat. En tidsbegränsad vistelse som varar kortare tid än sex månader skall normalt inte räknas som flyttning.

I artikeln har, i förhållande till den äldre överenskommelsen, lagts till en bestämmelse om att en flyttning inte omfattas av överenskommelsen om inte utflyttningsstaten senast tre månader efter anmäld utflyttning har mottagit underrättelse enligt artikel 2 punkt 2 tredje stycket, dvs. en underrättelse från registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten om att det har beslutats att det skall ske, eller inte skall ske, en registrering i inflyttningsstaten.

Artikel 2 rör den praktiska handläggningen av flyttning mellan de nordiska länderna.

Enligt den äldre överenskommelsen (artikel 2 punkterna 1–3) skall den som avser att flytta från ett av de avtalsslutande länderna till ett annat av dessa länder, anmäla detta till den lokala registreringsmyndigheten i

utflyttningslandet. Den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningslandet skall då genast tillställa den flyttande ett internordiskt flyttningsbetyg med bifogad blankett för internordiskt flyttningsbevis. Betyget är giltigt i tre månader från dagen för utfärdandet. Den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningslandet beslutar om att en person skall registreras som bosatt i inflyttningslandet. Registreringen kan enbart ske med stöd av flyttningsbetyg. Så snart registreringen är gjord skall den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningslandet underrättas. Underrättelse sker genom översändande av ett internordiskt flyttningsbevis.

Om den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningslandet anser att den som har lämnat ett flyttningsbetyg inte kan anses som bosatt inom registreringsområdet, skall beslutet antecknas på blanketten för flyttningsbevis samtidigt som den flyttande underrättas. Flyttningsbetyget behålls av registreringsmyndigheten. Blanketten för flyttningsbevis skall genast återsändas till den lokala registreringsmyndighet som har utfärdat flyttningsbetyget. För att förhindra dubbelregistrering eller att någon registrering inte alls förekommer under en viss period skall den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningslandet för utflyttning ange den dag som inflyttningslandet registrerat som inflyttningsdag.

I artikel 2 punkt 4 anges den tidsfrist inom vilken den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningslandet bör återfå flyttningsbeviset. Fristen är en månad från den dag som uppgetts som flyttningsdag. Om myndigheten inte återfår flyttningsbeviset inom denna tid, skall den vända sig direkt till den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningslandet för att få de upplysningar som fordras med hänsyn till registreringen.

Förfarandet enligt den nya överenskommelsen är i stora delar nytt. De nuvarande internordiska flyttningsbetygen och flyttningsbevisen slopas. Det förfarande som anges i artikel 2 i den nya överenskommelsen innebär i stället följande.

Den som flyttar från en avtalsslutande stat till en annan av dessa stater, skall inom den tidsfrist som gäller för flyttningsanmälan i denna stat, anmäla inflyttningen till behörig lokal registreringsmyndighet. Samtidigt med anmälan skall han lämna de uppgifter som krävs i inflyttningsstaten och uppvisa legitimation med dokumentation av medborgarskap (pass eller motsvarande) samt lämna uppgift om personnummer och den bostadsadress och kommun han hade i utflyttningsstaten fram till dess flyttningen skedde.

Den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten skall avgöra om en person skall registreras som bosatt i inflyttningsstaten. Om den lokala registreringsmyndigheten finner att en person skall registreras som bosatt i inflyttningsstaten, skall han registreras som bosatt och tilldelas personnummer snarast möjligt enligt samma regler som gäller för personer som flyttar in från stater utanför Norden.

Samtidigt med att det har beslutats huruvida det skall ske en registrering eller inte i inflyttningsstaten, skall registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten underrätta personen och den centrala eller en särskilt utpekad registreringsmyndighet i utflyttningsstaten.

I underrättelsen till myndigheten i utflyttningsstaten skall anges personens personnummer i utflyttningsstaten, namn, födelsedatum, kön och, om registrering har skett, inflyttningsdatum, personnummer, kommun

och bostadsadress i inflyttningsstaten. Om registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten senare upphäver det tidigare beslutet om registrering av inflyttning skall en motsvarande underrättelse sändas till utflyttningsstaten.

Om den lokala registreringsmyndigheten finner skäl att anta att den som anmält flyttningen, skall anses bosatt på en annan plats i inflyttningsstaten, skall han hänvisas till den lokala registreringsmyndigheten på denna plats.

För att undvika risken för en dubbelregistrering skall den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningsstaten avregistrera den som har flyttat först när en underrättelse om registrering i inflyttningsstaten har mottagits. Som datum för utflyttningen används inflyttningsstatens registrerade inflyttningsdatum.

I artikel 3 anges i första stycket att frågan om en person skall anses som bosatt eller inte bosatt i inflyttningsstaten, avgörs enligt lagstiftningen i den staten. Om den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningsstaten har en annan uppfattning om de faktiska förhållandena som har legat till grund för registreringen, kan ärendet tas upp med den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten. Blir dessa inte eniga, kan utflyttningsstatens lokala registreringsmyndighet ta upp saken med statens centrala registreringsmyndighet som i sin tur kan ta upp saken med inflyttningsstatens centrala registreringsmyndighet. Detta framgår av andra stycket. Blir de centrala myndigheterna inte eniga, är det emellertid huvudregeln i första stycket som gäller, dvs. frågan skall då angöras enligt lagstiftningen i inflyttningsstaten. I artikelns sista stycke definieras "inflyttningsstat" som den stat som en person bosatt sig i efter inflyttning från en annan stat. Detta gäller så länge de faktiska bostadsförhållandena är desamma som då inflyttningen ägde rum.

Artikel 4 rör den ömsesidiga informationen mellan staterna. Artikelns ersätter artiklarna 4 (en generell upplysningsplikt) och 6 (formulär för flyttningsbetyg och flyttningsbevis) i den äldre överenskommelsen. De i artikelns särskilt angivna uppgifterna har, i förhållande till den äldre överenskommelsen blivit något färre. De avtalslutande staterna förbinder sig att på förfrågan ömsesidigt lämna uppgifter om den flyttandes namn, födelsedatum, personnummer, födelseort, kön, bostadsadress, lokal registreringsmyndighet, medborgarskap, civilstånd och datum för ändring, make/makas/registrerad partners namn och födelsedatum, föräldrarnas namn och födelsedatum (för barn under 18 år), namn och födelsedatum för barn (under 18 år) och eventuellt utflyttningsdatum samt de andra upplysningar som kan antas vara nödvändiga för bedömningen av bosättningsfrågan. Underrättelse skall också lämnas om de beslut som fattas.

I artikel 4 anges också att en underrättelse enligt artikel 2, dvs. en underrättelse till utflyttningsstaten om huruvida en registrering har skett i inflyttningsstaten, och svar på förfrågningar enligt denna artikel kan ske med direkt elektronisk kommunikation mellan de centrala registreringsmyndigheterna i de avtalslutande stater som har avtalat om detta. Det kan nämnas att än så länge har Sverige inte slutit något sådant bilateralt avtal.

I artikel 5 i den äldre överenskommelsen upplyses om vilken myndighet som skall anses som den lokala registreringsmyndigheten i varje land.

I den nya överenskommelsen anges i stället i artikel 5 att de centrala registreringsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna är förpliktade att hålla aktuell och offentliggöra en förteckning över de lokala registreringsmyndigheterna i respektive stat.

Artikel 6 rör datum för ikraftträdande m.m. I artikel 7 anges att samtidigt som den nya överenskommelsen träder i kraft upphävs den äldre överenskommelsen. Artikel 8 rör uppsägning av överenskommelsen och artikel 9 rör deponering av originaltexten samt undertecknande. Artiklarna 6–9 överensstämmer i huvudsak med motsvarande reglering i den äldre överenskommelsen.

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner den nu redovisade överenskommelsen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring samt att överenskommelsen införlivas i svensk rätt genom en särskild lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring.

Eftersom riksdagen vid tiden för sitt beslut inte känner till om förutläggningarna för överenskommelsens ikraftträdande är uppfyllda bör den föreslagna lagen träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

5 Ändringar i folkbokföringslagen (1991:481)

Regeringens förslag: Nuvarande föreskrift i 22 § folkbokföringslagen (1991:481) om att den som flyttat till ett annat nordiskt land får avregistreras från folkbokföringen endast med stöd av ett internordiskt flyttningsbevis skall upphöra att gälla. Hänvisningen i 40 § samma lag till 22 § skall slopas.

Skälen för regeringens förslag: Den nya överenskommelsen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring som undertecknades den 1 november 2004 innebär bl.a. att användningen av ett internordiskt flyttningsbevis slopas. Någon föreskrift om sådant bevis behövs därför inte längre i folkbokföringslagen (1991:481). Regeringen föreslår med hänsyn till detta att 22 § nämnda lag skall upphöra att gälla och att en följändring till detta skall göras i 40 § samma lag. Eftersom ändringarna bör ske samtidigt som den föreslagna lagen om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring träder i kraft bör ikraftträdandebestämmelserna vara desamma, dvs. den föreslagna lagen bör träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

6 Konsekvenser

Prop. 2004/05:67

6.1 Konsekvenser för de offentliga finanserna

Regeringens förslag innebär endast tekniska justeringar i förfarandet för folkbokföring av personer som flyttar inom de nordiska staterna. De föreslagna justeringarna bedöms inte få några effekter på de offentliga finanserna.

6.2 Konsekvenser för små företag

Regeringens förslag berör inte juridiska personer och kommer därför inte att medföra några konsekvenser för små företag som bedrivs i bolagsform. När det gäller fysiska personer som bedriver näringsverksamhet som enskild firma medför den nu föreslagna ordningen att det blir enklare att flytta mellan de nordiska staterna.

7.1 Förslaget till lag om överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring

Genom den föreslagna lagen infogas den nya överenskommelsen, som undertecknats den 1 november 2004, mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring i den svenska lagstiftningen. Lagen har utarbetats med den nu gällande lagen (1989:1007) om överenskommelse mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om folkbokföring som förebild.

7.2 Förslaget till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481)

22 §

Enligt den nya överenskommelsen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring slopas användandet av inter-nordiska flyttningsbevis. Med hänsyn till detta föreslås att den nu aktuella paragrafen skall upphöra att gälla.

Att den lokala registreringsmyndigheten i utflyttningsstaten skall avregistrera den som flyttar från ett nordiskt land till ett annat först när underrättelse om registrering i inflyttningsstaten har mottagits framgår av artikel 2 punkt 3 i överenskommelsen mellan de nordiska länderna om folkbokföring. Som datum för utflyttningen används i dessa fall inflyttningsstatens registrerade inflyttningsdatum.

40 §

I *andra stycket* har hänvisningen till 22 § slopats eftersom den paragrafen skall upphöra att gälla.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 februari 2005

Närvarande: Statsministern Persson, statsråden Ringholm, Freivalds, Pagrotsky, Östros, Messing, Y. Johansson, Bodström, Karlsson, Nykvist, Andnor, Nuder, M. Johansson, Hallengren, Björklund, Holmberg, Jämtin, Österberg, Orback, Baylan

Föredragande: statsrådet Nuder

Regeringen beslutar proposition 2004/05:67 Överenskommelse mellan de nordiska länderna om folkbokföring.